

QUÆSTIO MEDICA.

1581

Quodlibetariis disputationibus manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis vigesimâ-septimâ Januarii, 1707.

M. SALVATORE CLUSCARD, Doctore Medico, Præside.

AN partus naturalis causa, Menstrua per gestationem suppressa?

CORPUS Hominis, ut cætera viventia, certo propagatur semine, quod ovum rectè dicitur. In ovo, non materia futuri Corporis, sed ipsum aliquando nasciturum Corpus delineatum concluditur. Igitur generatione non procreatur Corpus, sed per hanc, quod ovo inest, jam formatum crescendi facultatem accipit. Humore enim seminali Maris densa corpusculi compages relaxatur, intusque primus deducitur succus, de quo grandescit Embryo: & in hoc Conceptus ratio. Humor seminalis non per tubam ad ovum ascendit; verum in uterum projectus subit vasa, sanguinique affunditur. Hujus liquoris aspergine vertitur sanguis, succorumque indoles; tumescit ovarium; hacce inflatione exprimitur ovum ex ovario, & pertubam, Proboscidis instar, tunc temporis protensam, deducitur in uterum, cui conglutinatut alimoniam causâ; nec inde excernitur, nisi adhesionem dissolutâ.

UTERUS aurâ seminali perfusus molitur; mollita, laxataque hiant ejus vasa, à quibus lentum destillat virus, quo, velut Glutine, ovum fundo uteri adhærescit. Manante ex uteri porulis novo humore, vasorum umbilicalium radices explicantur, quarum turgida oscula in referatas uteri Coryledones, quâdam quasi inoculatione, inseruntur. Continuò affluens humor placentam auge, firmatque ejus cum utero connexio, nem; atque redundans per ductus umbilicales jam parentes labitur in fœtum, cujus partes paulatim amplificat, & motui reddit aptas, vitæque functionibus obeundis. Grandior Fœtus eodem comœatu dulcem & validiorem alimoniam, atque spiritum recipit: nusquam ore. Hoc accretionis mysterium detegunt ea, quæ è terrâ nascuntur; Plantarum enim, & Hominis naturæ eâ in re similes sunt. In femine plantarum conspiciuntur placenta seu lobi, vasa umbilici instar, & in germine delineata planta. Jam verò ubi semen florum odore fecundum in terram demissum est, humore quodam ab ipsâ impletur; semen humoris plenum distenditur, lobi intumescunt, & emergunt; radices deinde expanduntur. Jactis in terram radicibus, uberius validiusque in plumulam ascendit alimentum, cujus impulsu, & copiâ, caulis, folia &c. trudentur, & auctantur. Itaque plantæ, & homini idem oriundi atque crescendi tenor est: & ut planta fundi sui refert salubritatem, vel insalubritatem, pariter factus matris valetudinem.

FOETUS tandiù retinetur intrâ uterum, huic quantiù placenta conglutinata est. Ubi verò secundæ ab utero diductæ sunt, vel evulsæ, foras exire cogitur. Has evellunt multa: casus, ictus, vehementiores animi, & corporis motiones, vacuationes immodicæ, tenesmus, quin & Prægnantis constitutio. *Quæ enim præter naturam tenuis uterum gerunt, abortum donec habitiores evaserint. Quæ vero mediocriter corpulentæ abortum faciunt secundo mense aut tertio sine occasione manifestâ, iis acetabula uteri mucus sunt plena, nec præ pondere satum continere possunt, sed abruptuntur.* Hæ sunt crudi, & præternaturalis partus occasiones. Si nulla supervenit violentia, naturalis & matura contingit, ut plurimum, partio septimo mense, octavo, nono, & decimo initio. His temporibus menstruum orgasmò junctura dehiscit, & secundæ ab utero diducuntur. Septimo mense natus puer, aut incipiente nono minis vitalis est; quam ille qui exacto nono, aut decimo incipiente nascitur. Partum octimestrem nequaquam vitalem esse asseruit Hippocrates. Septimestris partus earum est potissimum Mulierum, quæ juvenculæ sunt, utero primùm ferunt, partumque à mensuris purgantur; in his tenax non est placenta cum utero coherentia, quam incipiunt, tum menstruum æstus facile solvat. Quæ vero partum jam expertæ sunt, liberaliterque repurgantur, atque post fluxum menstruum statim concipiunt, hæ ad noni mensis finem, vel decimi initium fœtum gerunt. Sic dispositæ patentiora habent uteri vasa, in quæ profundè reconduntur secundarum papillæ, non illic exprimentæ, nisi menstrua plenis vasibus spument.

NATURALIS partus Causæ vulgò perhibentur, Fœtus grandioris pondus, quod uteri ferre amplius nequeunt: alimenti inopia, & respirandi necessitas, quibus urgetur Infans; ulterioris ergo moræ impatiens manibus pedibusque calcitrat, tunicas, quibus involvitur, rumpit, & foras exit. Has de partû naturalium opiniones quàm plurimi imberberunt: verum aliter se res habet. Infans utero inclusus nullâ aëris, cujus usurâ nondum fruius est, spirandi cupidine sollicitatur. Non defectû alimenti molitur exitum; nam quantiù secundæ affixæ sunt utero, necessarium ipsi sufficitur alimentum. Non corporis pondus uterum sese contrahere cogit; retinaculo enim suspensus fœtus, gravior non est, ubi uterum premit. Partus hic naturalis ordo est: Laxatur primùm vinculum, delabitur deinde infans in os uteri; tum vulva (cujus natura mirabilis cum in multis aliis, tum in hac re quoque facile cognoscitur) coarctatur, os uteri adaperitur, ac tandem fœtus propulsus excidit. In caput conversus sapiens prodit; gravissimæ enim ei sunt superiores partes ex umbilico librata; unde momento suo in caput magis inclinat; & tum mulier facile parit. Aliquando tamen in transversum, aut in pedes conversum se offert; si illuc momentum vergat, vel propter uteri amplitudinem, vel quòd Parturiens in partû dolore quiescere non potuit: tunc difficilem Mulier partum sentit. Quæ primos partus experiuntur, præcipuè laborant; Quæ verò partus jam expertæ sunt, minores eas dolores occupant; omnium minimè dolent, quæ multoties peperere. Corpore egresso umbilicus sequitur, ex quo secundæ dependent; post hæc humor decurrit cruentus, qui viam partû purgamentis sternit; denique ipsæ purgationes eliminantur, quæ per gravitatem collectæ, & juxta datos à naturâ modos, ante partum exstuant, secundas ab utero sejunxerunt.

MENSTRUUA fecunditati viam parant: Partus naturalis causa sunt. Per gestationem supprimuntur, quibusdam gravidis stillant per vaginam; unde fœtus debilitatur, copiosius fluentia abortum faciunt. In non prægnantibus Mulieribus singulis æstuat mensibus sanguis, & fluit per loca muliebria: quasi peculiarem vim in corporibus mensis haberet. Aurâ seminali compressus silet, nec exitum tentat. Evanido semel seminis odore in sese redit, sincerusque pristinum concipit fervorem, quo desumpnat, abundanque persolvere nititur. Fervere sanguinem mensibus, in quos naturalis incidit partus, non dubiis cognoscitur signis. Quæ enim ante exitum menstruum apparere solent, ea mox Parturius superveniunt. Sed quæ septimo, octavo, nono, vel decimo mense, non alias, fervet sanguis? Causa later: Ut & multarum extimarum mutationum, quæ in Corporibus sunt; aliæ diebus, mensibus aliæ, aliis annis. Pueris, ubi septem menses attingunt, dentes apparere incipiunt, provecioribus excidunt, & alii oriuntur; circa annum decimum quartum pubescunt Pueri. Itaque sanguis indictis fervet temporibus, & violentior in uterum per vasa influens, raram modo ejus substantiam denat, atque hiantes coryledones attingit. Constrictione loculorum marcidæ deprimentur Papillæ, atque elabuntur, soluto nexu Fœtus sublider, ossioque uteri incumbens portam proterit. Iniquo pondere os uteri conculcatur, totum ipsum ad validas contractiones incitat; non fœtus ac vesica calculi, in ejus cervicem illapsi, pondere tracta colligit sese omni ex parte, ut calculum expellat. Hæc sub pressurâ, abdominis musculi & diaphragma contrahuntur; quibus nixibus conjunctis Fœtus ab utero emittitur in luminis oras.

ERGO partus naturalis causa, Menstrua per gestationem suppressa?

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Salvator Cluscard, Præsides.
M. Claudius du Cref.
M. Joannes Baptista Enguehard.

M. Claudius Vergeus.
M. Carolus Conturi.
M. Franciscus Vernage, Pharmacæ Professor.

M. Franciscus Afforty.
M. Germanus Preaux, Professor Regius.
M. Petrus Daquin, Rei Herbariæ in horto Regio Professor.

Proponerebat Parisiis JOANNES-CLAUDIUS-ADRIANUS HELVETIUS Parisinus, Baccalaureus Medicus. A. R. S. H. 1707.